

เพชรพลอยกับช่างเจียรระไน

ช่างเจียรระไนเพชรพลอย เจียรระไนแล้วส่งต่อไปเป็นสมบัติของผู้อื่นที่เห็นคุณค่าของเพชรและพลอยนั้น เพื่อเลือกนำไปทำประโยชน์ตามต้องการ

เพชรบางเม็ด	ประดับยอดมงกุฎมหาราชมหาราชินี
เพชรบางเม็ด	เป็นหัวแหวนของเศรษฐินี
เพชรบางเม็ด	เป็นเครื่องแทนความรักบริสุทธิ์ ติดอยู่ที่แหวนหมั้น แหวนแต่งงาน
เพชรบางเม็ด	ต้องรวมอยู่กับอีกหลายเม็ดทำเป็นเครื่องตัดกระจก
พลอยบางเม็ด	อยู่ในพิพิธภัณฑที่เก่าแก่และมีชื่อเสียง
พลอยบางเม็ด	รวมกันเป็นสร้อยพระศอ
พลอยบางเม็ด	สาวรุ่นเลือกมาเป็นแหวนก้อย
พลอยบางเม็ด	เป็นเพียงกากพลอย จี้อพลอยทำแหวนราคาถูกใส่เล่น หรือถูกโรยทิ้งไว้ตามทางเดิน
ช่างเพชรพลอยบางคน	รู้จักเลือกเพชรพลอยไว้บ้างเพื่อเป็นสมบัติของตนตามฐานานุรูป
ช่างเพชรพลอยบางคน	ไม่สนใจที่จะเก็บเพชรพลอยทั้งหลาย มุ่งแต่จะเจียรระไนให้สวยงาม และแวววาวฝ่ายเดียว
ช่างเพชรพลอยบางคน	สักแต่จะเจียรระไนด้วยฝีมือที่คิดว่าคุ้มกับค่าแรงที่ตนรับจ้างแล้ว สวยก็ช่าง ไม่สวยก็ช่าง

“ศิษย์กับครู” ก็เช่นกัน เปรียบได้กับ ‘เพชรพลอยกับช่างเจียรระไน’

ที่มา : สุนันต์ จิตพิทักษ์. สตรีสาร. 35 : 22,29 สิงหาคม 2525, หน้า 129.

พระคุณครูมากล้นพันจะกล่าว	สอนเรื่องราวอบรมบ่มศึกษา
สอนแง่กิดสะกิดใจใช้วาจา	เพียรอุทิศส่ำห้ฝึกข้าให้ได้ดี
มาวันนี้ปีกข้ากล้าขาข้าแกร่ง	ข้ามีแรงมุ่งมั่นอุทิศส่ำห้ศรี
ข้ามันคงเลี้ยงชีพข้าทั้งชีวิ	ข้ามันมีกิจการงานก้าวหน้าไกล
เป็นเพราะท่านคุณครูคอยสั่งสอน	คอยเฝ้าสอนพร่ำบ่นบ่มนิสัย
จนความรู้ในตัวข้าก้าวหน้าไกล	จนข้าได้จนข้าดีมีตัวตน
ในวันนี้ข้าพร้อมน้อมเคารพ	เวียนบรรจบข้าจำได้ไม่สับสน
ขอก้มกราบแทบเท้าครูทุกคน	ที่มากล้นพันพระคุณต่อข้าเอย (อ.อุดมลักษณ์ ระบุพิแสง โปรแกรมวิชาภาษาไทย ประพันธ์)